

DNES V ČÍSLE

- Pozvánka na ustavující zasedání nového městského zastupitelstva – **str. 2**
- Rozhovor s Vladimírem Hulínem Mihalcem o jeho návštěvě Ukrajiny – **str. 6 a 7**
- Pěvecký sbor Intermezzo na cestě za Janem Jakubem Rybou – **str. 8**
- Stromolezci na zahradě ZUŠky – **str. 9**

ZVOLENÉ ZASTUPITELSTVO MĚSTA MŠENA PRO OBDOBÍ 2014 – 2018

Mach Martin Ing.
46 let, 310 hlasů
zvolen za Mšensko

Flígl Jaromír Ing.
51 let, 237 hlasů
ČSSD

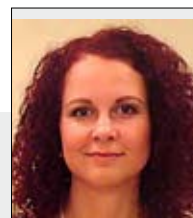
Štráchalová Marie
71 let, 174 hlasy
ČSSD

Trunková Jiřina Mgr.
46 let, 292 hlasy
Mšensko

Kauler Martin
38 let, 211 hlasů
Mšensko

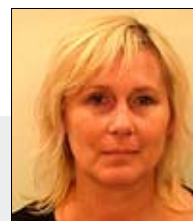
Říhová Zuzana Ing.
31 let, 162 hlasy
Mšensko

Oupická Alena
48 let, 287 hlasů
Mšensko

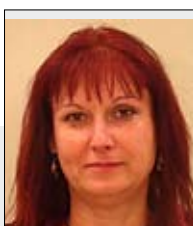
Krúpa Jan
52 let, 196 hlasů
ČSSD

Priložná Marcela Mgr.
50 let, 166 hlasů
KDU-ČSL

Guttenberg Jiří
38 let, 259 hlasů
Mšensko

Svobodová Dana Bc.
45 let, 193 hlasy
ČSSD

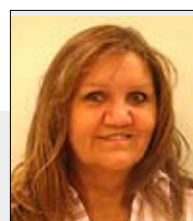
Píč Karel
46 let, 162 hlasy
ODS

Nečasová Hana Mgr.
45 let, 258 hlasů
Mšensko

Kočí Václav
60 let, 185 hlasů
ČSSD

Matušková Jaroslava
54 let, 136 hlasů
KDU-ČSL

Náhradníci:

ODS: 1 Fanta Jiří Ing., 2 Novák Václav, 3 Dvořák Václav, 4 Pernikářová Miroslava, 5 Škopan Petr, 6 Vaněk Pavel, 7 Masopust Richard, 8 Vaněk Petr, 9 Wasyliv Vladimír Mgr. **KDU-ČSL:** 1 Hanzl David Mgr., 2 Václavík Miloš, 3 Kůtková Renata, 4 Veselý Milan, 5 Hanuš Otakar, 6 Říhová Ivana, 7 Sekowski Tomáš, 8 Beneš Jakub Ing., 9 Hřebíčková Petra DiS., 10 Hájková Magdalena, 11 Rumanková Ivana, 12 Langerová Lucie, 13 Hřebíček Pavel. **Společně pro Mšensko:** 1 Uher Tomáš, 2 Dlouhý Karel, 3 Skopec Luboš Mgr., 4 Zabilanský Karel, 5 Mansfeld Jiří, 6 Šulc František, 7 Nečas Pavel, 8 Strizko Vojtěch Ing. **ČSSD:** 1 Živná Květuše, 2 Zabilanský Jan, 3 Vaňach Petr Ing., 4 Živný Petr, 5 Nová Božena, 6 Zelenka Zbyněk, 7 Jizba Josef, 8 Houžvicová Monika, 9 Gurvay Václav, 10 Skuhrová Marie.

ZVOLENÍ ZASTUPITELÉ V OKOLNÍCH OBCÍCH

CHORUŠICE (9 zastupitelů)

Nezávislí kandidáti: Fliček Lukáš, 29 let/124 hlasy; Franc František, 39/119; Lerch Josef, 39/125; Polák Václav, 43/120; Tuček Jaroslav, 57/120; Vejvoda Josef, 62/113; Bauer Martin, 45/159. **Komunistická strana Čech a Moravy:** Blažek Jiří RSDr., 66/63; Danišovič Michal JUDr., 68/30.

KADLÍN (7)

Sdružení nezávislých kandidátů Kadlín: Gregorová Michala, 36/54; Machovcová Miroslava, 53/56; Gregor Miroslav, 68/54; Houžvíc Josef, 62/54. **Sdružení nezávislých kandidátů pro Kadlín a Ledce:** Chodúrová Marta 43/37, Šimková Monika 38/36, Drechsler Milan 47/36.

KANINA (7)

Sdružení nezávislých kandidátů „Kanina jinak“: Sochatzi Karel František Ing., 67/32; Vraná Jaroslava, 56/31; Havlíková Nikola, 25/30; Kettnerová Ilona, 62/30; Šupola Miroslav, 58/22; Šafář Jaroslav, 72/24; Štajnc Miroslav, 67/24.

LOBEČ (7)

Občanská demokratická strana: Šimonek Jaromír Ing., 69/42; Pustějovský Jan Ing., 30/40; Svěřčinová Eva, 50/39; Lemperová Tereza Ing. arch., Ing., 30/35; Dohnalík Luděk, 46/26; Fürstová Libuše, 62/30; Michoin František, 24/29.

NEBUŽELY (7)

Sdružení nezávislých kandidátů pro Nebužely: Protiva Václav Ing., 49/94; Maincl Josef Ing., 72/79; Jáchymstálová Petra Ing., 49/55. **Sdružení pro Nebužely:** Čermák Jan Ing., 65/114; Chodúr Milan, 43/96; Podráská Věra, 21/71. **Sdružení nezávislých kandidátů „Pro vesnici a přírodu“:** Goldberger Zbyněk, 53/91.

NOSÁLOV (7)

Sdružení nezávislých kandidátů pro lepší Nosálov: Střihavková Lenka, 42/75; Basnerová Jaroslava, 47/70; Doubrava Josef, 60/69; Novák Břetislav, 37/68; Stejskal Miloš, 45/55; Hegrová Jaroslava, 56/53; Mráček Vladimír, 43/58.

ŘEPÍN (9)

Za rozvoj Řepína a Živonína: Urbánek Jindřich, 48/211; Hlavatý Vladimír, 62/173; Řezáčová Lenka, 61/173; Labuť Vratislav, 41/172; Horák Pavel, 44/176; Kanta František, 33/175; Bruckner Tomáš Ing. Ph.D., 40/175; Svobodová Olga Mgr., 41/188. **KSČM:** Hanousek Václav, 45/66.

STRÁNKA (7)

Sdružení nezávislých kandidátů pro rozvoj a prosperitu obce Stránka: Dvorščík Štefan, 65/74; Tylová Lenka, 47/72; Kloudová Jaroslava, 47/69; Kalivoda Josef, 62/63; Olšová Alena, 62/60; Benda Václav, 81/49; Saska Lubor, 48/58.

STŘEMY (9)

Sdružení nezávislých kandidátů Střemy a Jenichov: Vilda Jaroslav, 53/194; Špetláková Jitka, 61/176; Bízek Zdeněk, 53/176; Drahovzalová Veronika, 24/176; Vajs Vlastimil, 31/178; Řepa Ota, 64/171. **„Má obec Střemy – Jenichov“:** Skála Miroslav, 34/87; Kalfitř Roman Ing., 41/85; Vízner Martin, 26/86.

VÁŽENÍ OBČANÉ,

dovolu, abych Vám poděkoval za účast v nedávných komunálních a senátních volbách a také za hlasy, které jste odevzdali buď přímo mé osobě, či naší kandidátce (a i jiným stranám). Těch hlasů bylo opravdu hodně a velmi si toho vážím. Jde zatím o nejvýraznější volební výsledek v tomto typu voleb ve Mšeně od návratu demokracie. Snad se dá interpretovat tak, že většina voličů, kteří přišli, si nepřeje výraznou změnu ve směřování města s ohledem na vývoj posledních let, ani výraznou změnu ve vedení města.

To je však pouze pokus o interpretaci, jasnější by to bylo, kdyby konečně zákonodárci uzákonili přímou volbu starostů. Ta by přinesla jasno v tom, kdo se vlastně uchází z jednotlivých uskupení o post starosty, a znemožnila by nepěkné pokusy méně úspěšných stran obejít při skládání vedení města vítěze voleb. Snad se této změny volebního zákona jednou dočkáme, byl by to další rozvoj demokracie v této zemi.

Volební výsledek nás nejen těší, ale především zavazuje. Věřím, že na ustavujícím zase-

dání zastupitelstva zvolíme takové vedení města, které bude dále pokračovat v intenzivním rozvoji a zkrášlování našeho města, s aktivním získáváním prostředků z evropských zdrojů. Věřím také, že volební vášně brzy opadnou, že orgány města budou opět konstruktivně pracovat a posouvat město kupředu.

Smutným faktem těchto voleb je pokles účasti voličů – více než polovině je jedno, kam se bude ubírat město, ve kterém žijí. Pokud bude tento trend pokračovat i do budoucna, nemáme se nač těšit – třeba se jednou vedení města bude losovat...

Martin Mach, starosta města

Železniční trať 076 se bude opravovat

DOBŘÁ ZPRÁVA

Vážení občané, možná jste se již dočetli v jiných médiích, že „naši“ dráhu čeká zásadní oprava v úseku Mělník – Mšeno. Je to tak, tato informace byla potvrzena na jednání zúčastněných stran na krajském úřadu v polovině října. Nyní dráhu zaměřují geodeti, v listopadu se začne projektovat a v prosinci bude předložen projekt k připomínkování, s čímž nám pomůže ČVUT. V prvním čtvrtletí by se měl zhotovit, ve druhém stavět. Půjde o zásadní opravu, jak železničního spodku, tak svršku. Pravděpodobně již v listopadu začne demontáž kolejí, aby se získal časový náskok.

Všechny uvedené termíny jsou předpoklad, nyní je třeba se snažit, aby vyšly, aby se celá akce v některém ze zlomových bodů nezasekla a příští letní sezonu vlak opět jezdil na obnovené trati s co nejvyšší rychlostí. K tomu, aby celý projekt neusnul či se nezdržel, pomůže i naše petice. Petiční archy počátkem listopadu doručíme řediteli SŽDC a celý vývoj budeme dále aktivně sledovat.

Martin Mach, starosta

Město Mšeno

Městský úřad Mšeno

nám. Míru 1, 277 35 Mšeno
telefon: 315 693 121, 123 fax: 315 693 006

Informace o předpokládaném termínu konání ustavujícího zasedání nově zvoleného zastupitelstva města Mšena

Městský úřad Mšeno v souladu s ust. § 93 odst. 1) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, informuje o předpokládané době **ustavujícího zasedání zastupitelstva města Mšena**.

Místo konání: zasedací sál Městského úřadu Mšeno v 1. patře,
Mšeno, nám. Míru 1

Předpokládaná doba konání: úterý 4. 11. 2014 od 17:00 hodin

Navržený program:

1. Zahájení
2. Složení slibu členy zastupitelstva obce
3. Určení zapisovatele a ověřovatelů zápisu
4. Schválení programu
5. Volba starosty obce, místostarosty a členů rady města
 - a) určení počtu místostarostů
 - b) určení funkcí, které budou členové zastupitelstva vykonávat jako dlouhodobě uvolnění
 - c) určení způsobu volby starosty obce, místostarosty a členů rady města
 - d) volba starosty obce
 - e) volba místostarosty
 - f) volba členů rady města
6. Zřízení finančního výboru a kontrolního výboru
 - a) zřízení finančního výboru a kontrolního výboru a určení počtu jejich členů
 - b) volba předsedy finančního výboru
 - c) volba předsedy kontrolního výboru
 - d) volba členů finančního výboru
 - e) volba členů kontrolního výboru
7. Rozhodnutí o odměnách za výkon funkcí neuvolněných členů zastupitelstva obce a dalších osob
8. Diskuse
4. Závěr

Definitivní termín (po ověření, zda nebyla podána žaloba na soudní přezkum) bude zveřejněn na úřední desce úřadu, na webových stránkách města v rubrice „Aktuality“ a bude vyhlášen místním rozhlasem.

FINANCE PRO OBČANY

Vzhledem ke snaze zlepšit stav ovzduší a současně postupně zabránit obecním „čmoudilům“, kteří dokážou zamořit půlku bloku města spalováním nevhodného či zakázaného paliva a vzhledem k vývoji kvality kotlů a s tím souvisejících nových norem na kvalitu spalování, se žádosti o příspěvek na modernizaci topného systému budov na území města Mšena upravují ve prospěch kotlů s lepší kvalitou spalování. V minulosti město podporovalo automatické kotle splňující emisní třídu 3 i bez zásobníku. Nyní město podporuje automatické kotle a hořáky se zásobníkem splňující normu ČSN EN 303-5 emisní třídy 3 a především třídu 4 a 5, kde je vyšší dotace a nadále kotle na plyn a tepelná čerpadla. U moderního kotla s automatickým podáváním paliva ze zásobníku je znemožněno topit nevhodným palivem a zároveň je spalování kvalitnější, bezpečnější a kotel se zásobníkem vydrží několik dní bez přikládání. Od 1. 1. 2014 je zakázán prodej kotlů na tuhá paliva, nesplňujících emisní třídu 3, podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

Pokud uvažujete o využití městské dotace na výměnu kotla, je určitě prospěšné konkrétní výrobek projednat předem na našem úřadu, aby nedošlo k následnému nedorozumění, případně zamítnutí žádosti o dotaci či k jejímu krácení.

Změny v příštích letech (zákon o ovzduší)

Prosinec 2016 – Kotle na tuhá paliva musí projít autorizovanou revizí.

Leden 2017 – Majitelé jsou povinni na vyžádání obecního úřadu předložit doklad o revizi kotla na tuhá paliva. V revizi bude uvedena i emisní třída kotla. Kdo revizi nepředloží, hrozí mu pokuta až 20 tisíc korun. Odhadovaná cena za revizi je asi 1500 korun. Revize bude povinná jednou za dva roky.

Leden 2018 – Bude ukončen prodej kotlů na tuhá paliva 3. emisní třídy. Bude povolen prodej kotlů s min. emisní třídou 4 a výše (s účinností alespoň 82 %).

Září 2022 – Každá domácnost bude muset prokázat, že topí v kotli splňující min. 3. emis-

ní třídu (účinnost kotle musí být alespoň 73 %). Kdo bude po 1. 9. 2022 topit v nevyhovujícím kotli, může dostat pokutu až 50 tisíc korun. Pokud účinnost kotle neprokáže revizí, pokuta je až 20 tisíc korun. Stejně tak bude hrozit pokuta 50 tisíc korun za topení nevyhovujícími palivy (odpadky, kaly atd.).

K žádosti o příspěvek na modernizaci topného systému budov na území města Mšena je mimo jiné nutné doložit revizi komínu po instalaci kotla autorizovanou osobou, dle nařízení vlády č. 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv. V minulosti jsme občas k žádosti obdrželi revizi, která byla provedena neautorizovanou osobou, na to je potřeba si dát pozor. Seznam autorizovaných osob se dá zjistit u cechu kominíků, na www stránkách cechu kominíků <http://www.skcr.cz/pro-verejnost/seznam-reviznich-techniku> a <http://www.mksbrno.cz/kontakty/revize>, případně na MěÚ Mšeno, odbor životního prostředí. Další informace a žádosti o příspěvek na modernizaci topného systému budov na území města Mšena jsou na www.mestomseno.cz nebo na MěÚ Mšeno, odbor životního prostředí.

Aleš Vik, referent MěÚ Mšeno

ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ PŘÍSPĚVKU NA MODERNIZACI TOPNÉHO SYSTÉMU

Rada města Mšena schválila dne 9. 1. 2013 v souladu se zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, tyto zásady poskytování příspěvku na modernizaci topného systému budov na území města Mšena. Dne 15.10.2014 byla schválena změna a doplnění čl. II.

Článek I.

Příjemci příspěvku

Tyto zásady upravují podmínky a výši příspěvku, který se poskytuje fyzickým osobám a neziskovým organizacím.

Článek II.

Předmět příspěvku

Příspěvek se poskytuje příjemci příspěvku na náhradu klasických uhelných kotlů, kotlů na spalování LTO a lokálních zdrojů vytápění (tj. na zavedení ústředního vytápění) následujícími systémy:

1. automatickými kotli (se samočinnou dávkou paliva ze zásobníku) a automatickými hořáky na spalování biomasy a uhlí (s vý-

jimkou spalování energetického uhlí, lignitu, uhelných kalů a proplátek) splňující normu ČSN EN 303-5 ve třídě 3, polská norma „Klasa A,B“, kotli na plyn (propan, butan a jejich směsi),

2. automatickými kotli na spalování biomasy a uhlí (s výjimkou spalování energetického uhlí, lignitu, uhelných kalů a proplátek), splňujícími normu ČSN EN 303-5 ve třídě 4 a 5, 3. tepelnými čerpadly.

Článek III.

Podmínky

Příspěvek je možné poskytnout na základě písemné žádosti a po předložení dokladů (revizí - zejména komína, technických zpráv o zapojení systému oprávněnou osobou, prohlášení o shodě, certifikátů apod.) a po doložení likvidace předchozího systému vytápění. V případě instalace nových automatických hořáků do stávajících litinových kotlů je třeba doložit vyhovující měření emisí od autorizované osoby. Příjemce je povinen po dobu 5 let od vyplacení příspěvku provozovat systém, na jehož

instalaci příspěvek obdržel jako hlavní zdroj vytápění a po tuto dobu umožnit MěÚ Mšeno vykonat po předchozí výzvě kontrolu na místě instalace systému.

V případě neprovozování dotovaného systému jako hlavního topného zdroje, nebo neumožnění kontroly, je příjemce povinen příspěvek neprodleně vrátit.

Článek IV.

Výše příspěvku

ad) 1 – 10 000 Kč, ad) 2 – 20 000 Kč, ad) 3 – 30 000 Kč

Náhrada zdrojů o výkonu 50 – 99 kW 30 000 Kč; nad 100 kW výkonu 50 000 Kč.

Článek V.

Platnost a účinnost

Tyto zásady nabývají platnosti a účinnosti dnem 10. 1. 2013, žádat o příspěvek je možno na tepelné zdroje instalované po 1. 1. 2012, vždy nejdéle jeden rok od jejich instalace.

Svatopluk Houserek

Ing. Martin Mach

místostarosta

starosta

PETICE ZA OPRAVU TRATI

Dlouhodobá výluka na železniční trati mezi Mšenem a Mělníkem, kterou si vyžádal její havarijný stav, a zastřené vyhlídky na obnovení provozu vlaků vyvolaly mezi lidmi velkou vlnu nesouhlasu. Dokládá to bezmála tisícovka podpisů pod peticí za obnovení dopravy a zásadní modernizaci trati, která spojuje Mělník, Mšeno a Mladou Boleslav už od konce předminulého století.

Poslední vlak z Mělníka do Mšena vyjel v neděli 14. září navečer. Pak od vlakového spojení v úseku Mělník – Mšeno České dráhy až do odvolání upustily. Podle mluvčí společnosti Kate-

řiny Šubové za to mohlo snížení traťové rychlosti, kterou Správa železniční dopravní cesty (SŽDC) kvůli bídnému stavu dráhy omezila na deset kilometrů v hodině. Časy v jízdním řádu by vlaky nestíhaly, proto je dopravce dočasně nahradil autobusy. Město Mšeno, které leží přesně uprostřed trati 076 Mělník – Mšeno – Mladá Boleslav, v souvislosti se zastavením vlakové dopravy podniká kroky k tomu, aby byl provoz co nejdříve obnoven.

„Zastavení dopravy na trati svědčí o práci SŽDC. Společnost „náhle a nečekaně“ zjistila, že je trať tak špatná, že ji musí zavřít. Vypadá to, jako by ji léta nekontrolovala. Je to pro mě nepochopitelné,“ řekl před časem mšenský starosta Martin Mach. Na jeho slova navázal předseda Spolku za bezpečnou železnici Ra-

dim Kamler, který je situací na mšenské dráze rovněž znepokojen: „Veškerý materiál je starší více než padesát let, což vzhledem k deklarované pětadvacetileté životnosti dřevěných pražců dokládá závažné zanedbání údržby trati,“ uvedl.

Mšeno se snaží o obnovení vlakového spojení usilovat i peticí, jejíž znění schválili na svém posledním zasedání mšenská zastupitelé. „Petiční archy mohou lidé na mnoha místech regionu podepisovat do konce letošního října. Potom bychom s nimi chtěli navštívit generálního ředitele Správy železniční dopravní cesty,“ konstatoval starosta Mšena Martin Mach, který se o zachování trati snaží bojovat ze všech sil.

Jiří Říha

DESÁTERO PROBLÉMŮ MĚSTA MŠENO

Řešme je společně!

Zajímají nás názory všech věkových skupin včetně mládeže, a proto přijďte diskutovat o problémech a o tom, jak je řešit spolu s vedením města.

Kam, kdy a o čem?

Místo konání: zasedací sál MěÚ Mšeno

Datum: 19. listopadu 2014

Čas: od 17:30 h do cca 19:30 h

Témata k diskuzi:

- A. ÚŘAD A OBČAN (správa věcí veřejných, informace a web úřadu, územní rozvoj a strategický plán, bezpečnost obyvatel);
- B. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (voda, vzduch, odpadové hospodářství, zeleň);
- C. DOPRAVA, MÍSTNÍ EKONOMIKA, PODNIKÁNÍ A TRADICE (doprava, rozpočet, hospodaření města, rozvoj drobného podnikání a zemědělství);
- D. VZDĚLÁVÁNÍ, KULTURA, SPORT A VOLNOČASOVÉ AKTIVITY;
- E. SOCIÁLNÍ A ZDRAVOTNÍ SLUŽBY, ZDRAVÝ ŽIVOTNÍ STYL;
- F. STŮL MLÁDEŽE.

EVROPSKÝ TÝDEN MOBILITY V MŠ

V rámci Evropského týdne mobility jsme se s dětmi z naší mateřské školky zúčastnili akce Evropský den bez aut. S pořádání této akce nám pomohlo město Mšeno a kamarádi i učitelé ze Základní školy Mšeno. Všichni jsme si užili dopoledne plně zajímavých informací o dopravě – hledali jsme společně zdravější možnosti, než je automobilová doprava, a na toto téma jsme malovali křídami na chodník krásné obrázky. Při té příležitosti jsme si zopakovali dopravní pravidla, značky i to, jak se bezpečně chovat v silničním provozu, ať už jako chodci nebo malí cyklisté.

V závěru dopoledne jsme pro naše nejmenší uspořádali závody na dětských odrážedlech. Kdo dojel do cíle, dostal drobnou odměnu. V tomto týdnu jsme také vyrazili s dětmi na turistickou vycházku k Obrovi a Žábě, které se mohli zúčastnit i rodiče. Velmi nás potěšili, protože jich šlo opravdu hodně. Měli jsme radost, že nám celou dobu přálo počasí a mohli jsme si všechny naplánované aktivity naplno užít.

Bc. Lucie Zelenková

Swíce a květiny – projev úcty k zemřelým na Majdanu.

První část rozhovoru s Vladimírem Hulínem o jeho návštěvě na Ukrajině **Janukovyči, děti nám mlátit nebudeš!**

Krise na Ukrajině je už rok centrem pozornosti světových médií. Pro mnohé bude zřejmě překvapením, že velmi dobrý přehled o situaci v této těžce zkoušené zemi má i Vladimír Hulín Mihalec ze Mšena – podnikatel v oboru výroby a prodeje stanů (FAM a TENT WOOD), topných koberců (TERKO-CZ). Zabývá se však i distribucí turistických známek na Ukrajině a dovozem map, atlasů a knih z Ukrajiny, ale i Moldavska, Gruzie apod. Nyní přinášíme 1. část rozhovoru, který se netýká jen aktuální politické situace. Druhou část rozhovoru přineseme v listopadovém čísle Mšenských novin.

Jak jste navázal kontakty na Ukrajinu a začal tam jezdit?

Zaměstnávali jsme tady ve Mšeně mnoho let Ukrajince – dělníky v dřevovýrobě a švadlenu pro výrobu stanů. Bylo to několik desítek lidí. A ti mě každou chvíli zvali: „Přijedte se podívat na Ukrajinu! Nebojte se, je to tam pěkné, stojí to za to! Většina z nich byla z huculské vesnice Kosivská Poljana, což je v Rachovském rajónu bývalé Podkarpatské Rusi, tam, kde kdysi končilo Československo. Takže vlastně potomci našich někdejších spoluobčanů.

Vydal jsem se tam na podzim 2006. Ta země mi učarovala mimo jiného z toho důvodu, protože jsem tam našel částečně to, co jsem ztratil ze svého dětství, kdy jsem každé prázdniny ve slovenských horách pásával krávy. Někdy po roce 1973 Slovensko ztratilo svou někdejší tvář, kdy poslední JRD, která vznikla, rozorala meze a najednou zmizely proužky polí, zmizely krávy zapřažené do žebříňáků, zmizely husy, stala se z toho jakási industriální krajina. To, co jsem myslel, že už není, tak to jsem našel o pár set kilometrů dál.

Narazil jste na Ukrajině na nějaké stopy a vzpomínky na Československo?

Na spoustu, ale to je na jiný, delší rozhovor. V někdejší Podkarpatské Rusi je například řada lidí ráda, když můžou mluvit česky. I teď naposledy se mi třeba stala taková drobnost. V jednom servisu v Mukačevu mi opravili výfuk a nepočítali mi práci. „Já miluju Prahu,“ vysvětlil mechanik. „Žil jsem několik let v Podolí a strašně se mi tam líbilo. A tak jsem

šťastný, že si tady u nás někdo z Čech nechá opravovat auto.“

Ve vaší pracovně kromě koberečků vidím také turistické známky, knihy a mapy. Ty také vozíte na Ukrajinu?

Při svých cestách po Ukrajině jsem zjistil, že tam nemají dřevěné turistické známky, které jsou u nás rozšířené. Tak jsem se domluvil s vedením turistických známek v Rýmařově, kde je centrum pro celou Evropu. Šéfové se v roce 2007 se mnou vydali na Ukrajinu. Po týdnu mi v Užhorodě na kapotu auta dali smlouvu, kterou jsme podepsali. Od té doby se tam odvezly desítky tisíc známek. Ukrajina se záhy stala

Debata s pastevcí na Zakarpatí.

z 15 evropských zemí třetí zemí v počtu prodejních míst, kterých je teď zhruba 300.

Pokud jde o mapy a knihy – před 8 lety u nás o Ukrajině nebylo k dostání skoro nic. Tak jsem se podíval po mapách v Kyjevě a jinde po různých nakladatelstvích na Ukrajině a zjistil jsem, že je možné je tam celkem rozumně nakupovat a tady je prodávat. A tak mám teď největší e-shop s ukrajinskými mapami, atlasy a literaturou. Můžete si například koupit Švejka v ukrajinštině nebo reprinty z časů Podkarpatské Rusi, které se teď opět tisknou v Užhorodě.

Kde všude se prodávají ty turistické známky? Pouze na západní Ukrajině nebo třeba i dále, až v Doněcku?

Prodávají se zejména na západě, což má několik důvodů. Jednak je to blízko, jednak taková ta kultura turistiky a obecně kultura je vyšší na západě než na východě. Největší podíl je ve Lvovské oblasti a v Zakarpatí. Ale nějaké známky máme i na východě, například v Záporožské oblasti, naše známky jsou i na Krymu. S jejich prodejem je to teď ale

Došková usedlost v horách.

samozejmě mrtvé – o turistu tam díky ruské okupaci nezavádíš. V Doněcké a Luhanské oblasti, tedy tam, kde teď Ukrajina bojuje s Ruskem, aktuálně žádnou známku nemáme.

Zaujalo mě, že v době ukrajinské krize jste veřejně za vaši firmu Terko, která dodává topné koberečky do kostelů, vyhlásil embargo na veškerý ruský materiál a přerušil jste veškeré obchodní kontakty s pravoslavnými církvemi a farnostmi, které jsou svázány s Moskevským patriarchátem. Proč?

Když na Majdanu poprvé tvrdě zasáhly policejní jednotky proti demonstrantům, tak se lidé utíkali schovat do klášterů. Mychailivský klášter, který patří pod Kyjevský patriarchát, otevřel svoje brány a zřídil tam provizorní nemocnici a také útočiště pro žurnalisty, kteří byli také mláceni Berkutem. Oproti tomu Kyjevsko-pečerská lávra, což je největší klášter na území Ukrajiny, který ale spadá pod Moskevský patriarchát, svoje brány pro zbité demonstranty, kteří zde hledali pomoc, zavřela. Toto je ale jen jeden z důvodů. Tím hlavním je to, že církve Moskevského patriarchátu působící na

území jakéhokoliv cizího státu, tedy jak Ukrajiny, tak třeba i České republiky, jsou dlouhodobě pátou kolonou Putinovského Ruska.

Jaká je víra Ukrajinců?

Řekl bych, že jsou věřící obdobně jako Poláci nebo Slováci, tedy – dávají to ostentativně najevo, ale v běžném životě desatero moc nedodržují. Kdyby se ve svém životě řídili zásadou „Nečini jinému to, co nechceš, aby jini činili tobě“, nemuseli by ani chodit ke zpovědi. Domnívám se, že ve výsledku není vůbec žádný rozdíl mezi věřícím Polskem, Ukrajinou či Slovenskem a nevěřícími českými zeměmi. Protože počet vražd, počet krádeží, počet dopravních přestupků rozhodně v Čechách – nevěřících – není vyšší než v těchto věřících zemích. Z toho pro mě vyplývá, že to, že jsou lidé věřící, vůbec neznamená, že jsou lepší. Nicméně když už mluvím o zločinnosti – dost lidí se mě ptá, zda se na Ukrajině nebojím. Ne, opravdu se nebojím. Co se týče krádeží, je jich tam méně než např. Španělsku. Tam mě okradli několikrát, na Ukrajině nikdy. Strávil jsem na cestách po Ukrajině už cca tři čtvrtě roku, projel desítky tisíc kilometrů a nikdy jsem neměl žádný pocit ohrožení.

Čím si vysvětlujete, že se Ukrajinci nesmířili s tím, že prezident Janukovyč nepodepsal asociální dohodu?

Když jsem se už před lety občas na Ukrajině zmínil, že se těším na to, až bude Ukrajina v EU, setkal jsem se s odmítavými reakcemi. Intelektuálové, i lidi, kteří neměli rádi Janukovyče a byli svým způsobem proevropští, nechtěli slyšet o tom, že by měli jít do Unie. Prostě pro ně Unie bylo něco jako až moc. Až moc demokracie nebo až moc Západu. Vlastně to bylo pro ně neznámé. A NATO? I mladí lidé, kterým je třicet, se ještě učili o tom, že NATO je naprosté zlo, úplné peklo. Mnozí z nich mi říkali, že se jako děti modlili každý večer, aby byl mír. Protože jim každý den ve škole říkali, že tady je nějaký Západ, nějaké NATO, které chce vtrhnout na území Sovětského svazu a všechny je tam vyvraždit.

K postupné změně došlo, když po Oranžové revoluci to Juščenko spolu s Julii Tymo-

Kosivská Poljana – odtud pocházeli zaměstnanci mšenské firmy FaM.

Nebeská setnina – na památku obětem krvavého zásahu Berkutu proti demonstrantům na Institutské ulici v Kyjevě.

šenkovou všechno pohřbili, protože se začali hádat a poslali to někam do kopru. Díky tomu se k moci dostal Janukovyč, protože lidi byli naštvaní na tyto dva. I přesto, že lidé věděli, že Janukovyč je darebák. Byl to šéf mafiánů v Doněcké oblasti. Stal se prezidentem a postupně rozkrádal Ukrajinu.

Běžná praxe byla ta, že Janukovyčovi lidé přišli do nějaké firmy, která dobře fungovala, a řekli: „Tady máte papír, pane majiteli, podepište nám, že jste nám firmu daroval nebo prodal. Když nám to nepodepíšete, tak už neuvíďte děti a podobně. Takto těch firem Janukovyč ukradl za poslední roky, co se dostal k moci, tisíce. A jela v tom celá jeho rodina, se zjevnou podporou Ruska.

I ti Ukrajinci, kteří s tím původně nepočítali, považovali nakonec v roce 2013, když jsem s nimi o tom mluvil, vstup do Unie za jedinou záchranu. Když jsem byl koncem října 2013 na Ukrajině a viděl velké množství billboardů Strany regionů, která ostře útočila proti Unii, tak jsem si říkal: „Jó, ať si kecají, stejně to Janukovyč podepíše.“

Lidé si říkali: „Ještě to chvíli vydržíme, on to podepíše a konečně přijde někdo z té Evropy a začne se tady něco měnit. A najednou se dozvěděli týden před plánovaným podpisem, že to nebude. Jeden z ukrajinských oblíbených redaktorů obratem napsal na Facebook, že komu se to nelíbí, ať přijde v osm hodin večer na Majdan. Na začátku přišlo několik tisíc lidí. A bylo jich tam postupně víc.

A potom přišlo to rozehnání 30. listopadu, kdy podobně jako u nás při sametové revoluci přišly zmlácené děti domů a rodiče řekli: „No, Janukovyči, děti nám mlátit nebudeš. A najednou se tam objevili i rodiče. A taky nezaměstnaní. Když jsi bez práce a vidíš, že to nejspíš půjde ještě víc do háje, tak prostě jdeš demonstrovat a budeš tam dělat vše pro to, abys sobě zajistil práci a dětem to, že můžou jít studovat třeba do Barcelony.“

text: Michal Šimek

foto: Vladimír Hulín Mihalec

Vladimír Hulín na Majdanu pod palbou otázek reportéra ukrajinské televize.

Mšenský pěvecký sbor Intermezzo za Jakubem Janem Rybou NA NÁVŠTĚVĚ V ROŽMITÁLE

V neděli 5. října podnikl mšenský pěvecký sbor Intermezzo autobusový výlet do Rožmitálu pod Třemšínem, v něm působil a zemřel významný český buditel, básník, hudební skladatel, varhaník a učitel **Jakub Jan Ryba**, autor světově známé České mše vánoční *Hej, mistře*.

Jakub Jan Ryba se narodil v roce 1765 v Nepomuku. V roce 1788 přijal místo ředitele kůru a učitele v Rožmitále pod Třemšínem. Zde vytvořil své nejvýznamnější dílo, jež přesahuje 1500 hudebních opusů, teoretické spisy o hudební teorii, básnické sbírky, českou gramatiku, český slovník, spisy o výuce na obecních školách. Ryba zemřel v roce 1815. V příštím roce si česká kulturní veřejnost připomene Jakuba Jana Rybu dvojnásobně: jednak 250 let od narození, jednak 200 let od úmrtí.

Mšenský pěvecký sbor Intermezzo, jenž příští rok oslaví deset let od svého vzniku, má

ve svém repertoáru několik skladeb od Jakuba Jana Ryby. V minulém roce provedl v chrámu sv. Martina ve Mšeně, na svátek narození Páně 25. prosince, celou *Českou mši půlnoční* od uvedeného autora. Na pořad adventních koncertů pravidelně zařazuje Rybovu ukolébavku *Spi, má zlatá, boubelatá* a do rámce letošních adventních koncertů připravuje část Credo z Rybovy Vánoční mše *Hej, mistře*.

Z těchto důvodů – a také proto, že Intermezzo ctí české kulturní tradice a osobnosti, jež se významnou měrou podílely na českém národním obrození – se členové sboru rozhodli přijmout pozvání Společnosti Jakuba Jana Ryby k návštěvě Rožmitálu, a tedy k cestě po stopách tohoto významného českého buditele.

Sboristé nejprve navštívili v Podbrdském muzeu nově zřízenou expozici Jakuba Jana Ryby, po které je zasvěceně provedla Ivana Hojerová. Po společném obědě v Panském domě směřoval sbor na hřbitov, aby zpěvem

písně *Spi, má zlatá, boubelatá* uctil skladatelu památku přímo před jeho hrobem, a do Rybova kostela Povýšení sv. Kříže, jehož dominantu se mnohokrát opakuje v televizním filmu režiséra Františka Filipa *Noc pastýřů*.

V kostele nás očekával předseda společnosti Jakuba Jana Ryby, varhaník Hubert Hojer. Členové sboru byli pozváni na kůr, kde si prohlédli Rybovy varhany a společně s jejich původním zvukem, za doprovodu Huberta Hojera, zazpívali Credo z Rybovy Vánoční mše *Hej, mistře*.

Na zpáteční cestě navštívil mšenský pěvecký sbor Intermezzo památník Antonína Dvořáka ve Vysoké u Příbrami a v přilehlém parku také Rusalčino jezírko, na jehož břehu skladatel sedával a při soumraku dotvářel ve své fantazii melodie, které dnes miluje celý svět. Ve Vysoké u Příbrami zkomponoval Antonín Dvořák své nejkrásnější opery *Čert a Káča*, *Jakobín* a *Rusalka*. Pohádkové prostředí, jež inspirovalo Dvořáka k pohádkovým předlohám, měl možnost obdivovat i pěvecký sbor ze Mšena.

Je jisté, že pospolitost násobí dojem každého jednotlivce. Z toho důvodu amatérské pěvecké sbory vznikaly, v tom je jejich smysl. Hluboké prožitky z bezprostředního styku s hudbou a s kulturní historií pak bohatě vynahrazují úmornou dřinu při mnohahodinových zkouškách, čas tomu věnovaný, to vše bez finančního ohodnocení. Přejí mšenskému pěveckému sboru Intermezzo mnoho radosti z vlastního tvoření.

dr. Josef Šebesta, foto: Eva Chmelařová

Mistři Evropy, ČR a SR ukázali své umění v ZUŠ Mšeno

STROMOLEZCI V ZAHRADĚ

V sobotu 20. září 2014 od 9:00 do 17:00 hodin v areálu zahrady ZUŠ Mšeno probíhalo odborné ošetření stromů firmou Treewalker, s. r. o. a dalšími přáteli. Na této akci se účastnili i pedagogové hudebního a výtvarného oboru. Na vlastní oči jste mohli spatřit ukázky profesionální arboristiky a stromolezeckého umění mistrů Evropy, ČR a SR.

V průběhu soboty se podařilo ošetřit osm

vzrostlých stromů, které již mohly působit problémy s bezpečností při nepříznivých povětrnostních podmínkách. Před hlavním vchodem do školy se vytvořila ohromná bariéra z odřezaných větví. Stromolezci pracovali s velkým ohledem na pohyb pod korunami stromů a vyřešili i nebezpečné elektrické vedení.

Vážím si kamarádského přístupu a profesionální spolupráce, kterou pro naši umělec-

kou školu vykonali mistři stromolezci: David Hora, Jan Svárovský, Jaroslav Boček, Vojtěch Kuchař a Petr Iran. Poděkování také patří manželům Tomáši a Zuzaně Pavlíkovým – Šimonkovým z Lobče za sponzorský dar a kvalitní občerstvení, které pro tuto výjimečnou akci zajistili. Děkujeme a těšíme se na další tvůrčí aktivity.

Čeněk Hlavatý

Úspěšná pětiletka hudebního oboru ZUŠ ve Mšeně

DOBŘÁ VĚC SE PODAŘILA

V červnu roku 2010 mne požádal Mgr. Čeněk Hlavatý, abych mu pomohl resuscitovat hudební obor v ZUŠ Mšeno, v níž v tu dobu on sám zahajoval své působení ve funkci ředitele školy. Po krátkém promyšlení jsem nabídku přijal a společně se svým synem Pavlem jsme uskutečnili náborové akce v ZŠ Mšeno a v ZŠ Byšice.

Ve Mšeně jsme se setkali s velkým zájmem školáků o výuku hudebního umění. Nejvíce žáků se nám přihlásilo z druhé třídy. Jedinečnou kapitolou v historii ZUŠ Mšeno však napsala tehdejší šestá třída základní školy prostřednictvím šesti děvčat, jež na několik let ovládla koncertní dění ve Mšeně, ať již sólovými výstupy, nebo jako členky školní kapely. Tři z těchto děvčat byla v letošním roce přijata ke studiu na konzervatoře v Praze.

Už nevím, kdo nám doporučil Základní školu v Byšicích, ale byl to skvělý nápad. Tato obec vykazuje velký zájem o hudební gramotnost svého dorostu. V současné době vyučujeme v Byšicích 24 žáků ve dvou třídách: klavírní a pěvecké, čtyři dny v týdnu.

Zásadní rekonstrukcí prošla hlavní budova ZUŠ ve Mšeně, jež je v majetku města Mšena.

Citlivým přístupem k historické stavbě z druhé poloviny 19. století se podařilo vytvořit jednu z architektonických dominant města, která dneska slouží uměleckému životu v regionu. Konají se zde výstavy, koncerty, soutěže, semináře, schází se zde Komise pro kulturu a cestovní ruch města Mšena, probíhají zde také interní večery hudebního oboru. Za uplynulé čtyři roky se těchto večerů účastnilo ze Mšena a blízkého okolí téměř 70 rodin, jež pochopily, že znalost hudební abecedy patří mezi základní gramotnost člověka třetího tisíciletí.

Také pedagogický sbor hudebního oboru prošel přirozeným vývojem a ustálil se na tvaru, jenž vykazuje příkladnou názorovou i lidskou soudržnost. V ZUŠ Mšeno tak lze studovat tyto nástroje: **Karel Horňák** vede třídu elektronických klávesových nástrojů,

ve které se učí žáci ovládat moderní víceúčelové klávesy; **Pavel Šebesta** vede třídu hry na klavír klasičtější metodologií, jež osvědčeným způsobem umožnila v české minulosti již bezpočtu generací proniknout aktivně do hudebního života; **Jiří Korynta** je multiinstrumentalistou, dirigentem Pražského filmového orchestru a vyučuje hře na dechové i smyčcové nástroje; **Josef Šebesta** vede třídu sólového zpěvu.

Školním rokem 2014-2015 tak všichni čtyři oslavíme první „novodobou“ pětiletku. Stručný náhled do předvánočního období je současně pozvánkou široké veřejnosti: **čtvrtek 9. října 2014, 14:00** – koncert v Domově seniorů; **sobota 8. listopadu, 13:00** – koncert v rámci výroční schůze Baráčnicků, Mšeno, hotel Lev; **pondělí 17. listopadu, 18:00** – Velký klavírní koncert, ve spolupráci s klavírním oddělením

Konzervatoře Jana Deyla v Praze, sál radnice ve Mšeně; **úterý 25. listopadu, 18:00** – Pocta Jaroslavu Krombholcovi, pěvecký koncert ve spolupráci se sólistou opery Národního divadla v Praze Františkem Zahradníčkem a pěveckým oddělením Konzervatoře Jana Deyla v Praze, Masarykův kulturní dům v Mělníku; **pondělí 8. – čtvrtek 11. prosince, 17:00** – Interní večery všech vyučujících, koncertní sál ZUŠ; **pondělí 15. prosince, 18:00** – Vánoční koncert, sál radnice ve Mšeně.

Na závěr jsem si ponechal poděkování. Je pochopitelné, že každý zdar či dobrý pocit z dařícího se díla je jen důsledkem nejrůznějších příčin. V případě hudebního oboru Základní umělecké školy Mšeno vnímám mezi těmito příčinami především dobrou spolupráci s institucemi, které jsou organizačně, ekonomicky a společensky na školu navázány. Jedná se především o spolupráci s radnicí ve Mšeně, se kterou ZUŠka realizovala řadu velkých koncertních akcí. Naposledy to byl koncert 21. září v chrámu sv. Martina, kde se sešlo více než 200 lidí, aby vyslechli Biblické písně Antonína Dvořáka. Další institucí, jež je těsně navázána na aktivity ZUŠ Mšeno je Domov seniorů ve Mšeně. Mezi příčinami vnímám také přístup ředitele školy Mgr. Čenka Hlavatého a kolegů z hudebního oboru, jejich zaujetí pro společnou věc, a všem za dosavadní spolupráci děkuji.

PhDr. Josef Šebesta, Ph.D.

Kanalizace v provozu

Vážení občané, proběhla kolaudace nových splaškových kanalizačních stok v ulicích Nádražní a Boleslavské. Dnem 15. 10. 2014 je možno začít přepojovat nemovitosti na tyto nové řady a zároveň tímto dnem začíná běžet roční lhůta pro výhodné získání části přípojek na veřejném prostranství darem od města. Po uplynutí této lhůty budou přípojky prodávány za cenu pořizovacích nákladů.

Pokud chcete připojit svou nemovitost na kanalizaci, kontaktujte správce řady ze společnosti Středočeské vodárny, a. s. (provozovatel) p. Vaňka na tel. čísle 725 724 892, abyste s ním domluvili termín připojení a další podrobnosti. Po uzavření smlouvy s provozovatelem navštivte s touto paní tajemnicí městského úřadu Fliglovou za účelem sepsání smluv o daru části přípojky a o věcném břemeni k městskému pozemku (nutnost úhrady geometrického plánu ke zřízení břemene) – slouží k ochraně Vašich práv k přípojce do budoucnosti. Vše se samozřejmě týká pouze těch přípojek, které byly povoleny stavebním úřadem. Vzhledem k tomu, že splaškové vody jsou v této části města přečerpávány, je vyloučeno vypouštění dešťových vod do nových přípojek, což bude předmětem kontroly provozovatelem. Informace o způsobu uzavření smlouvy s provozovatelem kanalizace naleznete na jeho stránkách – <http://www.svas.cz/smlouva.html>

Martin Mach, starosta

Kalendář výročí

Mánes Antonín (* 3. 11. 1784 Praha † 23. 7. 1843 tamtéž), malíř a kreslíř. Zakladatel české krajinářské školy v 19. století, z níž vzešlo mnoho žáků, mj. Bedřich Havránek. Svě romantické náměty nacházel také na Mělnicku, mj. *Kokořin v bouři* nebo *Soutok Vltavy a Labe*. Jeho syn **Josef** (1820 – 71) se stal nejvýznamnější osobností české malby 19. století, hledal také v Polabí a Podřipsku inspiraci pro své obrázky (*Labská krajina, Řípský kraj*). Podařilo se mu odhalit fresky v kostelíku sv. Jakuba Většího v Libiší, které byly během husitských válek zakryty a zapomeno se na ně až do 19. století. V Národní galerii je uložen jeho skicář s kresbou hradu Kokořina a další kresby skal a stromů z Kokořinského údolí. Jeho další syn **Guido** (1828 – 80) navštěvoval rodinu mecenáše Antonína Veitha v Liběchově (mj. zde namaloval obraz *Děti Antonína Veitha před zámkem liběchovským*, který je v Národní galerii v Praze).

Šolle Miloš, PhD., CSc. (* 11. 12. 1916 Praha † 14. 11. 2004 tamtéž), archeolog, historik. Dokončil přerušené studium archeologie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy až po

Tip na knihu

David Nicholls: Jeden den

Anotace: „Přátelství je někdy méně než láska.“

Představte si, že někdy během střední školy potkáte člověka, který vám tak přiroste k srdci, že už ho nikdy nedostanete z hlavy. Chodit spolu ale nezačnete. Přesně to je případ Dextera a Emmy, kteří jsou přátelé už téměř dvacet let – od osmaosmdesátého se setkávají vždy po roce. Je samozřejmě jen otázka času – i když nepřiměřeně dlouhého – než se z takového vztahu vyklubou něco víc než jen návštěva muzea a výroční večeře.

Úspěšný román ze současné Anglie vypráví příběh o tom, že skutečné přátelství mezi mužem a ženou není možné a musí buď skončit, anebo se proměnit v něco jiného, a také o tom, že si ty nejzákladnější věci uvědomíme, až když je pozdě. Vtipně napsaný příběh, ale skrývá nejen úsměvné a citlivě napsané sondy do lidských citů. Vztah, který přešel od náhodné známosti na jednu noc po věrné i nevěrné přátelství až k hluboké lásce a krátkému manželství jakoby mimochodem pod komickým nátěrem ukazuje změny zvyků, mravů a politiky v Británii posledních dvaceti let.

Hlavním tématem příběhu se více než klasická „lovestory“ stávají pocity osamělosti a hloubka rozporu mezi mladickou nesmiřivostí

Nové knihy

v Městské knihovně

Tentokrát čtenářům nabízím knihy z Projektu Česká knihovna, což je program Ministerstva kultury, který podporuje nákup nekomerčních titulů uměleckých děl české literatury, české ilustrované beletrie pro děti a mládež, děl literární vědy, kritiky a věd příbuzných pro veřejné profes-

2. světové válce v roce 1945. Podnikl studijní cestu do Itálie a poté uveřejnil svoji první knižní práci *Počátky helénské civilizace*, která byla stažena v roce 1949 v komunistickém režimu a autor upadl do trvale politické nepřízně. Avšak již od roku 1939 celoživotně působil ve Státním archeologickém ústavu (od roku 1952 Archeologický ústav Čs. akademie věd), zprvu jako honorovaný volentér a posléze odborný a vědecký pracovník. Věnoval se slovanské archeologii raného středověku, uskutečnil několik zásadních systematických výzkumů (Kouřim, Budeč, Hradsko u Mšena), vytvořil přitom expozici v kouřimském muzeu. Z jeho děl uveďme: *Stará Kouřim a projevy velkomoravské hmotné kultury v Čechách, Kouřim v průběhu věků, Od úsvitu křesťanství k sv. Vojtěchu, Hradsko na Kokořinsku – Canburg francouzských análů, Po stopách přemyslovských Děpoliců.*

Bíza František (* 22. 11. 1849 Mšeno u Mělníka † 18. 4. 1904 Praha), malíř, ilustrátor a kreslíř. Absolvoval gymnázium v Praze, potom začal se studiem medicíny, ale přestoupil na Akademii výtvarných umění v Praze, spolupracoval mj. s časopisy *Světlozor, Zlatá Praha a Květy*, ilustroval knihy pohádek a byl autorem mnoha plakátů.

Z publikace M. Šigla Kdo byl a je kdo Mělnicko, Neratovicko, Kralupsko

telností a kompromisy, které jsme nakonec schopni tolerovat.

V knize je velmi dobře popsán vývoj vztahu dvou hlavních protagonistů – tak jako v životě, nic není jen černé nebo bílé. V průběhu let se objevují i šedá období vyplněná tápáním, skrytými touhami a nevyřčenými větami. Ačkoliv se může zdát, že jde o jednoduchou love story, pokrývající dvě dekády, kdy čekáte, jestli se ti dva dají dohromady nebo ne a dokazují vám, že přátelství mezi mužem a ženou fungovat jednoduše nemůže, vám tento román možná poskytne spoustu námětů na přemýšlení nad svým vlastním životem a rozhodnutími, která vás dovedla právě do téhle chvíle. Co by se změnilo, kdybyste se tenkrát rozhodli jinak...

Dnešní, zejména anglosaské knihy se často pyšní nálepkou bestseller. Není na tom ale vůbec nic špatného, i když jsou lidé, na něž právě tento působí odstrašujícím dojmem. Jenže každý britský nebo americký bestseller dosahuje téměř vždy kvalit, na něž současné české trháky často nedosáhnou. Zkrátka to, že se Jeden den čte jedním dechem, není minus, jak se někteří kritikové domnívají. V anglosaské literatuře je to prostě základní předpoklad úspěchu. To, že se kniha dobře čte, totiž umožňuje hlubší sondy např. právě do vývoje postav v tak dlouhém časovém období. Další znamenitou věcí jsou ironie, humor a svižné dialogy.

sionální a vybrané vysokoškolské knihovny.

Beletrie K. Sidon: Brány mrazu a jiné prózy; L. Klukanová: Pozdní čas nastal nám; I. Pečárková: Levhartice; M. Platzová: Anarchista; J. Červenková: Zavři oči, otevři pus; J. Stránský: Balada o pilotovi; A. Morštajnová: Slepá mapa.

Literatura pro děti D. Drábek: Dětem!; I. Binar: Bořivoj a blecha Fló; K. Smolíková: Řemesla; J. Suchý: Veselá zahrádka; J. Vodňanský: Máme doma gorilu; D. Dvořák: Kaš-

Pletací jehlice

Ačkoli populace stárne, stalo se trendem, že lidé důchodového věku bývají odsouváni na okraj společnosti. Přitom zrovna dědečkové a babičky mohou být těmi, kdo předávají své zkušenosti dál.

Žáci ze ZŠ Mšeno měli šanci přesvědčit se o tom „na vlastní ruce“, konkrétně v uplynulém týdnu, kdy v rámci pracovních činností navštívili mšenský Domov seniorů. Tam probíhala výstava šperků z opravdu neobvyklého materiálu – mikrotenových sáčků. Děti nemohly uvěřit tomu, že něco tak nádherného je možné vykouzlit z obyčejného sáčku.

A protože je dobré vidět, ale ještě lepší je vyzkoušet si, mohli se žáci a žákyně chopit hůlek (jak někteří z nich nazvali pletací dráty) a pustit se do tradiční ruční práce svých babiček a prababiček – pletení. Pod laskavým vedením jedné z obyvatelk Domova, které patří velký dík za ochotu a trpělivost, se slečny i mladí muži učili nahodit oka, hladce i obrace a přitom se bavili trefnými poznámkami, kterými tato čiperná seniorka komentovala jejich zápolení s jehlicemi.

Asi je nevyhnutelné za mobily, i-pody a tablety, ale je možné, že přispějí k formování jejich postoje k seniorům. A to je, myslím, dobrá zpráva.

Vladislava Kaulerová

Tvůrčí dílna

V pátek 17. 10 navštívili vybraní žáci z 2. stupně libeznické zahrádky, kde měli domluvené dlabání a vyřezávání halloweenské dýně. Po příjezdu dostali soutěžní kartičky. Aby získali dýni s výraznou slevou, měli za úkol nalézt ve vnitřních prostorách obchodu označené objekty. Vzhledem k tomu, že to pro ně bylo velmi snadné a všech pět exponátů objevili rychle, mohli se záhy pustit do díla. Největší tlačence nastala u beden s dýněmi, neboť každý chtěl pro sebe vybrat tu nejhezčí. Vyvolený kus si odnášeli k pracovním místům, u nichž pro ně pracovnice zahrádky měly nachystáno potřebné náčiní. Netrvalo dlouho a z dřevěných desek stůl se usmívala, ale i mračila halloweenská dýňová strašidla. Naši žáci jsou zkrátka šikovni. A ačkoli by nám nějaký mravokárec mohl tento „výlet“ zazlívát s námitkou, že halloween je importovaný svátek, nemyslím si, že by u dětí uspěl. Koneckonců Vánoce, které téměř všichni ctíme, jsou „naroubované“ na pohanské oslavy zimního slunovratu. Čas je činitel, který rozhodne o tom, co se udrží a co upadne v temnotu zapomnění. Nám budou podzimní večery rozjasňovat veselé dýňová světýlka.

Vladislava Kaulerová

párek v rohlíku + zpěvník; K. Sechovcová: Kouzelný polštář; P. Šrut: Lichožrouti navždy; J. Vladislav: ProPánaKrále!

Naučná literatura M. Kovář, M. Bárta: Civilizace a dějiny; M. Pravdová: Akademická příručka českého jazyka; J. Rychlík: Od minulosti k dnešku. Dějiny českých zemí; J. Stránský: Fejetony; J. Vaněk: Filosofie v kultuře západní tradice.

Martina Hanzlová

Fotbalový Memoriál Josefa Babáka má za sebou třetí ročník

LETOS V REŽII PŘÍPRAVEK

Již z prvních slov trenéra starších žáků SK Mšeno Jiřího Zabilanského je patrné, že mládežnickému fotbalu ve Mšeně věnují velkou pozornost. Působí zde týmy mladší a starší přípravky, starších žáků i dorostu. Starší žáky trénuje Zabilanský společně s Miroslavem Prieložným. Jejich tým v ideálním případě čítá sedmnáct hráčů. Jsou to kluci jak přímo ze Mšena, tak i z okolních obcí – třeba z Nebužel, kde svůj tým dohromady nedají. I když by trenéři byli rádi, aby byl základ týmu sestaven převážně z mšenských hráčů, jsou vděční za každého, třeba i hostujícího hráče, který má tu správnou chuť hrát. V žádném případě nic nenechávají náhodě a pravidelně provádějí i vlastní nábor v místní škole i školce.

„Jsme rádi, že se nám náš tým starších žáků v nové sezoně omladil o žáky starší přípravky, a hodně si od toho slibujeme. V minulé sezoně nás sice nebylo málo, docházka na tréninky však nebyla nijak valná. Když se na tréninku sešli třeba jen čtyři hráči, bylo to o ničem. Když je vidět, že fotbal ty kluky baví, je to fajn. To pak baví víc i nás – trenéry,“ říká Zabilanský. „V nové sezoně to zatím je lepší, i když to vypadá, že někteří ze starších hráčů zřejmě považují docházku na trénink za nepodstatnou věc. Ti malí

chodí rádi a je na nich vidět ta velká chuť hrát a týmově fungovat,“ usmívá se trenér. Zároveň doufá, že omlazení týmu bude pro mládežnický fotbal ve Mšeně znamenat světlejší budoucnost: „Je nám jasné, že sžití stávajících hráčů s těmi mladšími chvíli potrvá. Tomu, že je to věc složitá, odpovídají naše výsledky ze zápasů, které jsme odehráli od počátku této sezony. Stejně problémy jsme zažívali již s týmem nynějších dorostenců, když k nim přešli nejstarší žáci, a v A-týmu po příchodu nejstarších dorostenců.

Ten první společný půlrok je vždycky bolestivý.“ U starších žáků je začátek sezony podle trenéra ještě o něco zajímavější i tím, že podle fotbalových pravidel začali hrát na celé hřiště. Na to v přípravce nebyli zvyklí. Byla to pro ně velká změna, ale zvládli to,“ dodává trenér.

Tréninky jednotlivých mládežnických týmů probíhají odděleně. Zatímco přípravky trénují třikrát týdně, žáci jen dvakrát. Ani v zimě moc neodpočívají. Pokud počasí dovolí, trénují na hřišti. Když to nejde, jezdí do tělocvičny do Dubé. „Dříve jsme chodili přes zimu do tělocvičny naší školy, ale nyní je nás už tolik, že se tam nevejdeme,“ doplňuje trenér. Rozdílný je také postoj k soustředěním. Hráči přípravky jezdili a dosud jezdí na několikadenní soustředění víceméně pravidelně, žáci byli naposledy na zimním soustředění podle slov Zabilanského před několika lety: „S tak malým počtem hráčů, kteří se vloni scházeli na trénincích, se to nedalo uskutečnit. Kromě jiného by to bylo finančně náročné nejen pro klub, ale především pro rodiče.“

Finance hrají i ve mšenském fotbale důležitou roli. Protože areál sportovního klubu je jeden z největších na okrese, k jeho provozu je potřeba opravdu velké množství financí. Mšenští mají velké přání, které je zatím bohužel jen ve fázi jednání, je vybudovat ve svém areálu alespoň malé hřiště s umělým povrchem. Před nedávnem se jim za pomoci grantu podařilo vylepšit na hřišti zavlažování, opravit kabiny, vyměnit okna za podpory sponzorů (firma BASF a Silo Střednice – p. Václav Štráchal). A to není také málo. Snaží se nakupovat také nové vybavení a pomůcky pro hráče mládežnických týmů. Největším poskytovatelem finančních prostředků je podle trenérových slov město Mšeno, ale rozhodně jim přijdou vhod i příspěvky od okolních obcí, jejichž kluci ve Mšeně hrají. Je to jeden z důkazů jejich vzájemné dobré spolupráce na sportovním poli. Hlavním zdrojem financí jsou i příjmy, které získávají z restaurace, kterou ve svém areálu provozují.

I letos se chystají pořádat tradiční turnaj pod názvem Memoriál Josefa Babáka. „Josef Babák v našem klubu dlouhodobě trénoval mládež a působil i jako rozhodčí. I to je jeden z důvodů, proč jsme se rozhodli tímto memoriálem jeho památku pravidelně uctívat. Stala se z toho hezká tradice a 4. října se konal již třetí ročník. Tentokrát se v něm utkala mužstva starších přípravky. Pevně věříme, že se i letos celý turnaj vydaří jako v minulých letech. Určitě to bude dobrá podívaná i pro diváky, kteří by se na něj chtěli přijet k nám podívat,“ uzavírá Zabilanský.

Pořadí Memoriálu J. Babáka: 1. Mělník, 2. Řepín, 3. Mšeno B, 4. Mšeno A, 5. Nebužely.

Jitka Švecová

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme panu Jiřímu Zabilanskému a všem dalším členům SK Mšeno, kteří věnovali svůj volný čas na organizaci a zdárný průběh krásného fotbalového odpoledne – 3. ročníku Memoriálu Josefa Babáka. Velký dík patří též paní Jitce Saskové za zajištění občerstvení.

Anna Babáková s rodinou